

POESIA

Andreu González Castro

Epigrames de Telobis

Premi Narcís Lluís i Boloix 2016

Meteorα

Andreu González Castro

Epigrames de Telobis

• PREMI DE POESIA NARCÍS LUNES I BOLOIX 2016 •

Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts

Editorial
Meteorα

Col·lecció: Mitilene, 43
Direcció: Jordi Cervera

EPIGRAMES DE TELOBIS
Premi de Poesia Narcís Lluís i Boloix 2016
Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts

© Andreu González Castro, 2017

Reservats tots els drets d'edició per
© Editorial Meteora, SL
Barcelona
www.editorialmeteora.cat
contacte@editorialmeteora.com

Primera edició: abril de 2017

ISBN: 978-84-946541-9-0
Dip. Leg.: B.8191-2017

Disseny gràfic: Meteora, serveis editorials

Impressió a Romanyà Valls, La Torre de Claramunt

El Premi de Poesia Narcís Lluís i Boloix és convocat anualment per

SENSE L'AUTORITZACIÓ ESCRITA DE L'EDITOR, QUEDA RIGOROSAMENT PROHIBIDA,
SOTA LES SANCIONS ESTABLERTES PER LA LLEI, LA REPRODUCCIÓ TOTAL O PARCIAL D'AQUESTA OBRA
A TRAVÉS DE QUALSEVOL PROCEDIMENT MECÀNIC O ELECTRÒNIC,
INCLOENT-HI LA REPROGRAFIA, LA DIFUSIÓ PER XARXES TELEMÀTIQUES
I LA DISTRIBUCIÓ D'EXEMPLARS D'AQUESTA EDICIÓ
MITJANÇANT LLOGUER O PRÉSTEC PÚBLICS.

Almenys sí que són breus

Almenys sí que són breus

Els poemes que tens
entre les mans, lector,
en part sí que compleixen
el que manen els cànons.
S'ajusten al mandat
de Gracián a mitges:
ja que no són prou bons,
almenys sí que són breus.

No et fa por

No et fa por que algú esbrini
que algun dard d'aquest llibre
l'adreces amb malícia
al seu cul prominent?
No te'n fa. Perquè et consta
que no et llegiran pas:
a les tares descrites
suma-hi que no llegeixen.

Quid pro quo

Has deixat d'assistir
a recitals poètics
per aquell *quid pro quo*
que en diuen compromís.
Has obrat santament:
si el preu perquè et lloessin
era lloar pastitxos,
estalvia't el tràngol.

Dedicatòria

Has trobat en un llibre
d'un poeta entranyable
unes paraules d'ella
quan te'l va regalar.
Estimes molt els versos
del pobre rei captaire.
Encara més, però,
el que ella t'hi escrigué.

La cruïlla

Has tastat el fracàs
i el gust d'indiferència.
Has fet també turisme
per un èxit discret.
Tornes a la cruïlla:
quin camí vols triar?
N'hi ha de ben costeruts
davant dels més planers.

Socarrimat

Et vas abocar amb ànsia
als versos, com si fossin
un balcó des del qual
s'albirés l'esperança.
Vas plegar i ara hi tornes.
Què hi cerques, gamarús?
No et vas socarrimar
les ales prop del sol?

Seria pitjor

Et queixes que m'envies
poemes i que trigo
qui-sap-lo a contestar-te
perquè faig molt el ronso.
Se t'ha d'explicar tot?
Saps què és la pietat?
Creu-me, company: seria
pitjor si et respongués.

Escrius igual que parles

Et vantes ben sovint
que escrius igual que parles,
sense gens d'artifici,
amb naturalitat.
Doncs no ets un Ciceró
tocant a eloqüència.
Així que, dels teus llibres,
millor que no en parlem.

Et tens massa avorrit

No ets gaire bo, t'han dit,
recitant els teus versos.
Fins i tot, estrambòtic,
esperen que els llegeixis
i recites els d'altres
que saps superiors.
Et tens massa avorrit:
et saps massa els teus trucs.

T'has tornat selectiu

Et van dir: «Per aprendre'n,
copia a tort i a dret».
Llegies amb deler
fins els papers de terra.
Ara, amb el pas del temps,
t'has tornat selectiu.
No ho copies ja tot:
et plagies a tu.

Renta't les mans

Deies que el premi estava
fins dalt de tot de merda
perquè no se'ls havia
acudit de donar-te'l.
Quan te'l van concedir
i el vas tenir a les mans,
ja no te'n feien nosa
ni la ferum ni el tacte?

Generositat mal entesa

Publiques sens mesura
poesia i els números
no són només vermells:
són roig incandescent.
Els poetes s'alegren
que algú com tu els publiqui:
ells mai no pagarien
pels versos que han escrit.

No me'n calen

No acabaves d'escriure
un llibre argumentant
que se't feia molt tard
i que et venia son.
Si mai hi dónes fi,
no cal que me'l regalis:
bé en conec els efectes
i dormo bé de nits.